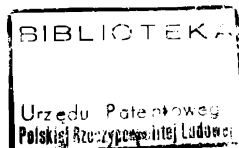

27 kwietnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY F23 d 23/00

Nr 5513.

Kl. 24 c 10.

Aleksander Styczeń

(Borysław, Polska)

i Józef Krupa

(Borysław, Polska).

Palnik gazowy.

Patent dodatkowy do patentu Nr 3661.

Zgłoszono 21 listopada 1924 r.

Udzielono 5 sierpnia 1926 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 10 grudnia 1940 r.

Palnik niżej opisany stanowi ulepszenie palnika drabinkowego, według patentu Nr 3 661. Załączony rysunek przedstawia palnik gazowy na fig. 1 w widoku z góry, częściowo w przekroju poziomym, fig. 3—część palnika w tymże przekroju, fig. 4 — tę samą część, według innego sposobu wykonania, fig. 2 — palnik w widoku z przodu.

Palnik składa się z rury doprowadzającej gaz *a*, do której przytwierdzony jest szereg rurek cieńszych *b*, tworzących rodzaj grabi. Każda z rurek *b* ma kilka otworków zaopatrzonych znowu w małe rureczki, nasadki *c*. Cały palnik przylega do grubej płyty z materiału ogniotrwałego *k*, z otworami

wyciętymi w ten sposób, że każda z nasadek *c* palnika trafia na środek otworu *d* we wspomnianej płycie. Rurki *b* przylegają do płyty ogniotrwałej i częściowo zakrywają otwory *d*, pozostawiając jednak zboku szpary, przez które wchodzi powietrze. W ten sposób każda z nasadek *c*, wraz z odpowiednim otworem *d*, tworzy jakby osobny palnik, przypominający laboratoryjny palnik gazowy Bunsena.

Rurki *b* rozprowadzone być mogą po płycie tak, jak przedstawiono na rysunku lub w kształcie gwiazdy (rozgałęzienia promieniste), szeregu koncentrycznych kół lub w inny sposób. Średnica otworów *d* palnika

Średnica nastawki c są tak obliczone, by ilość powietrza wchodzącego przez boczne szpary otworów d była cokolwiek mniejsza, niż teoretycznie potrzebna do całkowitego spalania. Ta dodatkowa ilość powietrza wchodzi do paleniska przez otwór f służący jednocześnie jako miejsce ewentualnego wprowadzenia do paleniska kotła palnika ropnego na wypadek braku gazu. Przez otwór f wchodzi do paleniska i miesza się z palącymi się gazami powietrze wtórne, powodując całkowite spalanie CO na CO_2 . W dalszej części paleniska umieszcza się siatkę szamotową, zadaniem której jest ostateczne wymieszanie gazów spalinowych i spalanie resztek tlenku węgla na dwutlenek. Otwór f może znajdować się w samym palniku, jak to przedstawiono na rysunku lub też ponad nim.

W wypadku otrzymania, jako paliwa, gazów bardziej czystych (bez zwykłej domieszki powietrza) lub tłustych, wystarczy zatkać jedną lub parę nasadek, poczem każdy z odpowiadających zatkanej nasadce c otworów d , służyć będzie jako przewodnik wtórnego powietrza f .

Opisany palnik umieszcza się u wlotu rury płomiennej i zamurowywuje się z

wszystkich stron tak, że całe powietrze do paleniska musi przechodzić przez otwory palnika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Palnik gazowy według patentu Nr 3661, znamienny tem, że do palnika drabinkowego dostawiona jest płyta z materiału ogniotrwałego, posiadająca znaczną ilość otworów, do każdego z których doprowadzone jest paliwo gazowe wychodzące z nasadki umieszczonej na rozgałęzieniach palnika, i tak skonstruowana, że każdy z otworów w płycie ogniotrwałej tworzy jakby osobny palnik, w którym gaz się miesza z powietrzem.

2. Palnik gazowy według zastrz. 1, znamienny tem, że w płycie ogniotrwałej lub poza nią wykonany jest jeden lub kilka otworów, przez które wchodzi do paleniska powietrze wtórne w celu ostatecznego spalania CO na CO_2 .

Aleksander Styczeń.

Józef Krupa.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

